

случай благополучното завършване на 25 години отъ моята скромна дѣйностъ като възпитателъ, учителъ и директоръ.

Благодаря на уважаемия другарь г-нъ Начевъ за привѣтствието, изказано при поднасянието на многоцѣнния за менъ даръ отъ другаритѣ учители и почитателитѣ ми. Азъ ще запазя този барелефъ като скъпъ споменъ за прѣживѣни честити минути, като свидѣтель на уважение къмъ менъ отъ страна на високоуважаемитѣ ми другари, бивши другари и ученици и добри познати.

Не мога да намѣря думи, съ които да изкажа сърдечната си благодарностъ на многоуважаемия г. Антонъ Безеншекъ за хубавата му рѣчь, произнесена съ такова въодушевление. Трогнатъ съмъ до дълбочината на душата си отъ изненадата — тържественото откриване на портрета ми, който за споменъ на днешнитѣ тържества по рѣшение на учителския съвѣтъ вѣчни врѣмена има да краси този салонъ и да напомня и на бъдещитѣ поколѣния за моята скромна дѣйностъ.

Госпожи и Господа!

Ако да бѣха ме привѣтствували само старитѣ ми другари, само моитѣ свръстници, азъ лесно бихъ могълъ да помисля, че, като хора отъ една и сжща епоха, като хора възпитани и завършили образованието си при сжщитѣ условия, при които се възпитавахъ и завършихъ образованието си и азъ, само тѣ одобряватъ и хвалятъ моята досегашна дѣйностъ. Но когато редомъ съ тѣхъ излиза да ме привѣтствува и г-нъ Йоцовъ, който въ случая се явява единъ отъ младитѣ учители, азъ се прѣизпълнямъ отъ радостъ. Това иде да ме увѣри, че моята дѣйностъ еднакво се цѣни и одобрява, както отъ старитѣ, тѣй и отъ младитѣ учители. Благодаря на г-нъ Йоцова за труда, положенъ за приготвенето на рѣчта, както и за самата му хубава рѣчь.

Другари учители!

Двайсетъ и петъ години, прѣкарани въ непрѣкъсвана работа, прѣзъ врѣмето когато нашето отечество току що се уреждаше, наистина сж единъ доста дългъ периодъ, прѣзъ врѣмето на който лесно може да се умори всѣки труженикъ; но азъ бѣхъ честитъ да прѣкарамъ *почти* всичкитѣ тѣзи години тѣй щастливо, щото и днесъ ми се чини, че азъ недавно, съвсѣмъ